

Topadvocaat met veel Quote 500-cliënten opgenomen in kennisadelstand

Jerry Hoff: 'Ik ben niet de eerste de beste'

DOOR KEES VAN DER LINDEN

BLOEMENDAAL - Topadvocaat Jerry Hoff uit Bloemendaal promoveerde woensdag aan de Radboud Universiteit. „Als advocaat word ik er altijd pas bijgeroepen als de scherven op de grond liggen. En dan mag ik ze lijmen. Maar ik wil ook wel eens vertellen hoe de schade had kunnen worden voorkomen.”

De opvallend welbespraakte Hoff (49), geboren en getogen in de Indischebuurt in Haarlem-Noord, is wat je noemt een sociale stijger. „Van krantenbezorger van Haarlems Dagblad tot doctor in de rechtsgeleerdheid”, grapt hij zelf, terwijl hij voor het interview een stoel uitzoekt in een prieel naast zijn villa Kalorama (‘mooi uitzicht’). De opname in de kennisadelstand bevat hem zichtbaar. „Ik ben een ambitieus mens. Dit is mijn vierde boek. Ook heb ik al zo'n zestig tot zeventig artikelen geschreven. Zie die publicaties maar als een serieuze gooi naar het hoogleraarschap.”

Het gaat de advocaat in ondernemings- en effectenrecht bepaald niet alleen om het spel van winnen of verliezen in de rechtszaal. „Ik ben bevlogen. Opkomen voor anderen, dat is wat ik wil. Ik had ook vakbondsman of politicus kunnen worden. Zo sta ik de gedupeerde beleggers van de Vereniging van Effectenbezitters bij die koersverlies hebben geleden bij dat debacle bij Fortis. Ik heb ook opgetreden voor activistische aandeelhouders, het *hedgefonds* TCI, dat een hoop waarde in ABN Amro zag die niet tot uitdrukking komt.”

„Soms sta ik de zwakkeren bij, maar vaker de grote ondernemers, zeg maar degenen die in de Quote 500 staan. Ook een grote onderneming kan ten onrechte worden aangevallen. Zo heb ik Dexia bijgestaan in de aandelenleaseaffaire. En Joep van den Nieuwenhuyzen heb ik, inmiddels twintig jaar geleden, ondersteund in die voorkennisaffaire rond automatiseringsbedrijf HCS. Al zou die zaak met de huidige regelgeving een stuk moeilijker bepleitbaar zijn geweest.”

De band tussen de vaak in opspraak komende zakenman en Hoff's kantoor is nu verbroken. Waarom? Hoff: „We waren

uit elkaar gegroeid.” En dan op milde toon: „Hij is een ondernemer pur sang. Als je tegenwoordig aan de beurs genoteerd wil zijn, heb je je gewoon te houden aan de regels, vervat in vuistdikke wetboeken van duizenden pagina's. Dat staat haaks op het speelse karakter van Van den Nieuwenhuyzen.”

„Met het schrijven van dat proefschrift help ik de wereld een beetje beter te maken, dat komt voort uit diezelfde bevoegdheid. Lesgeven aan de universiteit, dat wil ik ook graag doen. De gesprekken daarover lopen nu. Want ik ben docent in hart en nieren. Ik praat zo drie uur achter elkaar meeslepend over mijn vak. Het zou mooi zijn om dat één dag in de week te gaan doen. Nee, niet full time. Van een hooglersalaris kan ik niet in dit huis wonen.”

Buren

Een gazon en een vijver omzomen de witte residentie van Hoff aan de straatzijde. Maar die voorname afstand tot de openbare weg verdwijnt ter hoogte van de keuken van het huis, waar de achtergevels van de winkels aan de Bloemendaalseweg op eens hinderlijk dichtbij komen. Enkele ondernemers offerden de afgelopen jaren, mét vergunning van de gemeente, de tuinen achter hun winkels op om het vloeroppervlak van hun zaken te verdubbelen. Tot ergernis van Hoff, die de oprukkende bebouwing in de rechtszaal tot staan wist te brengen. „Ze kijken me in de poriën”, klaagde hij bij de bestuursrechter, die hem gelijk gaf, omdat Hoff aantoonde dat de uitgedeelde bouwvergunningen in strijd waren met het bestemmingsplan.

„Bestuursrecht is niet mijn *core business*. Maar een collega bellen om die zaak voor mij te doen? Nee, ik vind het veel te aardig om het zelf te doen. Het

„Ik vertrek geen spier als het om zaken gaat met meer dan zes nullen. Dat heeft te maken met vakbekwaamheid.”

FOTO UNITED PHOTOS/ROBERT VAN RIN

recht is niet zo ingewikkeld.”

Last van het conflict met zijn burens en de gemeente Bloemendaal heeft Hoff niet. „Stress kan ik van me afzetten, dat hoort bij mijn vak. Bijvoorbeeld door fors te sporten. Nu de dissertatie klaar is, heb ik meer tijd en ben ik zelfs in twee maanden tijd vijftien kilo afgevallen.”

Zijn spijkerbroek zit inderdaad opvallend los om zijn achterwerk, waarvan de omvang tot voor kort een zittend leven

verried. Geen geringe prestatie, die hij vooral leverde met afzien in de gym in het souterrain van zijn huis. „Ach, het is ook een kwestie van karakter. Ik ben vorig jaar na dertig jaar gestopt met sigarenroken, van het ene op het andere moment.”

In de rechtszaal heeft Hoff evenmin last van zenuwen. „Ik vertrek geen spier als het om zaken gaat met meer dan zes nullen. Dat heeft te maken met vakbekwaamheid. Sommige

vakbroeders denken: ik heb gestudeerd en daarna beoefen ik het vak. Maar voor mij is het recht het instrumentarium waarmee ik mijn vak uitoefen. Net als de timmerman of de loodgieter onderhoud ik mijn gereedschap. Ik slijp, ik vijl en ik koop nieuw gereedschap als dat nodig is. Cliënten zijn alleen maar bereid mijn uurtarief van 415 euro exclusief btw te betalen als ze dan ook kunnen beschikken over *state of the art*

kennis. Dat laat ik ook zien met dit proefschrift. Ik ben niet de eerste de beste.”

Trampoline

Een glijbaan, een schommel en een trampoline in de tuin verraden dat Hoff behalve een harde werker, ook een *family man* is. Al heeft hij de afgelopen jaren zijn vrije uren vooral besteed aan zijn proefschrift, erkent hij. Hoff: „Promoveren wilde ik al langer, maar ik had er de rust

niet voor. Ik had een routine van altijd maar werken. Ga maar na. Een grote praktijk, veel cliënten. Daarvoor heb ik een paar jaar in Azië gewerkt als compagnon van een advocatenkantoor met een vestiging in Singapore. Daar heb ik ook mijn echtgenote ontmoet. Gelukkig heb ik een vrouw met engelen geduld - daar schijnen Aziaten patent op te hebben - die bereid was met mij terug naar Nederland te gaan. Hier

Proefschrift

Het proefschrift waarop Jerry Hoff woensdag promoveerde, gaat over openbaarmaking van koersgevoelige informatie. Hoff: „Het is een doorwrocht werk dat op het nachtkastje moet liggen van een CEO van een beursfonds. Als zo iemand uit het goede hout is gesneden, dan investeert hij die tijd.” In zijn dissertatie bepleit Hoff het loskoppelen van het begrip voorwetenschap van het begrip koersgevoelige informatie. „Beursvennootschappen moet je de ruimte geven om niet elk weetje te hoeven publiceren. Ik ben wel voor handhaving van een streng voorwetenschapverbod, maar datzelfde begrip is geen rechtvaardiging om dezelfde informatie dan ook maar meteen publiek te maken.” Informatie kan nog in een 'embryonaal stadium' verkeren, aldus Hoff. „Beursvennootschappen moeten goede informatie verstrekken, maar ze moeten ook de bewegingsruimte hebben om niet elk weetje openbaar te hoeven maken.” „Het gekke is, dat het in de praktijk eigenlijk al zo gaat, alleen sluit het wettelijk systeem er niet op aan.” Hoff bepleit aanpassing van de wetgeving in Europees verband.

hebben we ons gezin gesticht.” In zijn studeertertrek demonstreert hij welke beperking hij zichzelf oplegde bij het schrijven van zijn lijvige traktaat. „De norm was dat het boek dik genoeg zou zijn om rechtop te blijven staan, ook als ik een vuistslag op tafel geef.” Hij plaatst de dikke pil recht op tussen de paperassen en laat zijn vuist met kracht neerdalen op het tafelblad. Het boek blijft staan, zonder te wankelen.